

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 113/13
Luxemburg, 19 septembrie 2013

Hotărârea în cauza C-435/11
CHS Tour Services GmbH/Team4 Travel GmbH

O practică comercială înșelătoare față de consumator este neloială și, prin urmare, interzisă, fără să fie necesar să se demonstreze că aceasta este contrară cerințelor diligenței profesionale

Team4 Travel, o agenție de turism cu sediul în Innsbruck (Austria) specializată în vânzarea de vacanțe de iarnă și de cursuri de schi în Austria pentru grupuri școlare britanice, indica în broșura sa în limba engleză pentru sezonul de iarnă 2012 că diferite unități de cazare puteau fi rezervate în anumite perioade exclusiv prin intermediul serviciilor oferite de aceasta. De fapt, respectivele unități de cazare îi garantaseră Team4 Travel, prin contract, o astfel de exclusivitate.

Cu toate acestea, unitățile de cazare în cauză nu respectau această exclusivitate și acordau anumite cote pentru aceleași date către CHS Tour Services, o agenție de voiaj concurentă, de asemenea cu sediul în Innsbruck, însă Team4 Travel nu cunoștea acest lucru la momentul distribuirii broșurilor sale.

Considerând că declarația de exclusivitate cuprinsă în broșurile Team4 Travel încălca interdicția practicilor neloiale, CHS a solicitat instanțelor austriece să îi interzică Team4 Travel să utilizeze respectiva declarație. Primele două instanțe au respins această cerere, pentru motivul că, în opinia lor, nu exista o practică neloială. Astfel, având în vedere garanțiile de exclusivitate care îi fuseseră acordate de unitățile de cazare, Team4 Travel ar fi respectat cerințele de diligență profesională. CHS a formulat atunci recurs la Oberster Gerichtshof (Curtea supremă, Austria).

Curtea Supremă observă că informația privind exclusivitatea conținută în broșurile publicate de Team4 Travel este incorectă în mod obiectiv. Îndeplinind toate criteriile prevăzute în mod expres în această privință de Directiva privind practicile comerciale neloiale¹, această informație ar constitui, în percepția consumatorului mediu, o practică comercială înșelătoare. Cu toate acestea, având în vedere economia generală a directivei, instanța națională se întreabă dacă, înainte de a califica o practică drept înșelătoare, și prin urmare neloială și interzisă, trebuie să se verifice, pe lângă aceste criterii, dacă respectiva practică este contrară cerințelor diligenței profesionale, situație care nu s-ar regăsi în speță, pentru motivul că Team4 Travel ar fi făcut totul pentru a garanta exclusivitatea de care se prevalează în broșurile sale. Oberster Gerichtshof s-a adresat atunci Curții de Justiție pentru interpretarea directivei menționate.

Prin hotărârea pronunțată azi, Curtea răspunde că, în cazul în care o practică comercială îndeplinește toate criteriile enunțate în mod expres de dispoziția² directivei care reglementează în mod specific practicile înșelătoare față de consumator, nu este necesară verificarea aspectului dacă o astfel de practică este de asemenea contrară cerințelor diligenței profesionale în sensul aceleiași directive pentru ca aceasta să poată fi considerată în mod valabil ca fiind neloială și, prin urmare, interzisă.

¹ Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260, rectificare în JO L 129, p. 40).

² Articolul 6 alineatul (1) din directiva menționată anterior.

Astfel, potrivit dispoziției relevante din directivă, caracterul înșelător al unei practici comerciale depinde numai de împrejurarea că ea este mincinoasă prin faptul că conține informații false sau că, în mod general, poate induce în eroare consumatorul mediu cu privire, printre altele, la natura sau la principalele caracteristici ale unui produs sau ale unui serviciu și că, prin urmare, poate să îl determine pe acest consumator să ia o decizie comercială pe care nu ar fi luat-o în absența unei astfel de practici. Astfel, elementele constitutive ale unei practici comerciale înșelătoare sunt concepute, în esență, din perspectiva consumatorului în calitate de destinatar al practicilor comerciale neloiale.

În ipoteza în care aceste caracteristici sunt îndeplinite, practica trebuie considerată înșelătoare și, prin urmare, neloială și interzisă, fără a fi necesară verificarea condiției – cuprinse într-o altă dispoziție³ din aceeași directivă care enunță definiția generală a practicilor comerciale neloiale și care avea legătură cu domeniul antreprenorului – dacă practica este contrară cerințelor diligenței profesionale.

Astfel, directiva garantează în caz de practici comerciale înșelătoare un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Aceste practici, împreună cu practicile comerciale agresive, constituie practicile comerciale neloiale sunt, de departe, cele mai numeroase.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova 📞 (+352) 4303 3708

³ Articolul 5 alineatul (1) litera (a) din directiva menționată anterior.